

In durioribus verò linguis vox fit durior & clarior, si prefferit quis eas magis ad labia, quia spiritus feratur violentius. Lucidæ ergo voces fiunt propter dictas causas. Vnde etiam videntur non peiores esse albis quæ dicuntur pullæ. Passionibus enim & senioribus ætate magis accommodantur asperiores. Et paulo subconfusæ, nec valde habentes luciditatem apparent. Simul verò ob luciditatem non similiter sunt persuasivæ. Quod enim infertur, non facile conditur. Neque enim intendere facile est ut quis velit, neque remittere. In tibiis verò fiunt voces lucidæ & aliis organis, quando excidens spiritus densus fuerit & validus. Necessè enim etiam externi aeris tales fieri percussiones, & maximè voces ita emitti, constitutas ad auditum sicuti odores & lucem & caliditates. Etenim hæc omnia rariora dum apparent sensui, debiliora fiunt, sicuti & succi temperati aqua & aliis succis. Id enim quod sui ipsius præbet sensum, obscuras cuique facit vires. Ex aliis verò organis, cornuum soni, densi & continui ad aerem incidentes faciunt voces obscuras. Quare oportet cornu habere germen auctioris æquale & læve, & non statim excurrentis. Necessè enim est molliora, & laxiora fieri talia cornua. Ita ut soni distrahantur & non continuè excidant per ipsa, neque vociferari similiter ob molliorem & raritatem pororum. Neque rursus habere difficile auctu germen, neque adnascentiam habere densam, & duram & molestam. Ad quod enim impinget latus sonus, ibi accidit pausam, neque amplius transmittitur ad externum locum. Ita ut surdi & inæquales excidant soni ex talibus cornibus. Quod verò latius fiat recto tramite, clarum est ex telis, & omnino lignis magnis, quando ipsa examinant. Quando enim percutiuntur ex altero extremo ad alterum fertur sonus continuus, nisi, quod habeat foramen lignum: quod si non, vsque ad hoc progressus, ibi desinit distractus. Circumflectit verò etiam ramos, & non potest per ipsos rectà ire. Manifestum verò hoc est etiam in æreis, quando limant dependentes vestes rugosas statuarum,

A ὅτι ἡ τῆς σκληροτέρας γλώττης ἢ φωνῆ γίνεται σκληροτέρα καὶ λαμπερότερη, αὐτὴ πῶς αὐτὰς μέλλον τοῖς χείλεσι, διὰ τὸ ἐπιπέδον τὸ πνύσμα βελούδιον. αἰὲρ οὐ λαμπερῶς αἰτίας· παρὰ καὶ δοκῶσιν οὐ χεῖροι ἐστὶν ἤδη λευκῶν αἰ κελεύδιον φαμαί. πρὸς γὰρ τὰ πύθη καὶ τὰ περισβύτερος ἡλικίας μάλλον ἀμείψουσιν αἰ τραχύτητα, καὶ μικρὸν ὑποσυγκεχυμένα, καὶ μὴ λίαν ἔχουσαι τὸ λαμπερὸν ἐμφανῆς αἶμα ἢ καὶ διὰ τὴν σωματικὴν ἔχ ὁμοίως εἶσιν ὑπερθεῖς. τὸ γὰρ βίαιον φερόμενον, διαταμίετον. οὐδὲ γὰρ ὀπτιῖναι βίαιον ὡς βούλεται τις, οὔτε αἰέναι. ὅπῃ δὲ ἤδη αἰών γίνονται αἰ φωνῆ λαμπερῶς, καὶ ἤδη δὴ ὄργανον, ὅταν τὸ ἐπιπέπον πνύσμα, πυκνὸν ἦ καὶ σιωπῶσι. ἀνάγκη γὰρ καὶ τῷ ἔξωθεν αἰέρος πεισῆται γίνεσθαι τὰς πληγὰς, καὶ μέγιστα τὰς φωνὰς οὕτω διατάμιεσθαι σιωπῶσας πρὸς τὴν ἀκίω, ὡς πρὸ καὶ τὰς ὁσμάς καὶ τὸ φῶς καὶ τὰς θερμότητας. καὶ γὰρ πάντα ταῦτα ἀριότερα φαγόμενα πρὸς τὴν αἰδήσει, ἀσημότερα γίνονται· κατὰ πρὸ καὶ οἱ χυλοὶ κατὰ τὴν τῶν ὕδατι καὶ ἑτέρους χυλοῖς. τὸ γὰρ ἐσωτὴ παρέχον αἰδήσει, ἀσφαθεῖς ἐκείτω ποιεῖ τὰς δυνάμεις. ὅπῃ ἢ ἤδη ὄργανον οἱ ἢ κατέσταν ἦχοι πυκνοὶ καὶ σιωπῆς πρὸς τὸν αἰέρος περισβύτουτες, ποιῶσιν τὰς φωνὰς ἀμαυροῦς· διὰ δὲ τὸ κίερος τὴν φύσιν ἔχει τῆς αὐξήσεως ὁμαλίην καὶ λείαν καὶ μὴ ταχέως ἐπιδεδραμικίην. ἀνάγκη γὰρ μελακώτερος καὶ χαλιότερος γίνεσθαι τὰ ποιῶντα ἤδη κρεάτων ὡς τῶν ἦχοι διασπῶσθαι καὶ μὴ σιωπῆς ἐπιπέπτεν δι' αὐτῶν, μηδὲ γινώσκειν ὁμοίως διὰ τὴν μελακότητα καὶ ἀριότητα ἤδη πύρον, μηδὲ πάλιν ἔτι διασπῶσθαι τὴν φύσιν, μηδὲ τὴν σύμφασιν ἔχειν πυκνὴν, καὶ σκληρὰ καὶ διεφορῶν. κατὰ ὅτι γὰρ αἰ περισβύθη φερόμενος ὁ ἦχος, αὐτὸ λαμβάνει τὴν κατὰ πᾶσιν, καὶ ὡς πρὸ περιώσται πρὸς τὸν ἔξω τόπον ὡς κειροῖς καὶ αἰωμάλοις ἐπιπέπτεν τῶν ἦχοι ἐν ἤδη τοιούτων κρεάτων. ὅπῃ ἢ ἢ φωνῆ γίνεται

καὶ τὴν ἄδυπορειαν, φατερόν ὄσιν ὅπῃ ἤδη ἔστων, καὶ ὄσιν ὅπῃ ἔστων ἤδη μέγαν, ὅταν αὐτὰ βασιανίζωσιν. ὅταν γὰρ κερύσωσιν ἐν τῷ ἑτέρου αἰέρου, καὶ τὸ ἔπερον ὁ ἦχος φέρεται σιωπῆς, ἔσθαι μὴ πᾶσι σιωπῆμα τὸ ἔστων· εἰ ἢ μὴ, μέχρι τῆς τῶν φερόμενων, αὐτὰ κατὰ πᾶσι διασπῶσθαι. περικαμπῆι ἢ καὶ τῶν ὄσιν, καὶ οὐ δυνατὸς δι' αὐτῶν ἄδυπορειν. κατὰ πᾶσιν δὲ τὸ ὄσιν καὶ ὅπῃ ἤδη χαλκίωσιν, ὅταν ῥιγῶσιν τὰς ἀπρητημάς σολίδας ἤδη αἰδραίων,

ἢ τὰ